EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 28.1.2009
KOM(2009) 21 slutlig

2009/0009 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, när det gäller regler om fakturering

MOTIVERING

BAKGRUND

Motiv och syfte

Genom rådets direktiv 2001/115/EG (nedan kallat *faktureringsdirektivet*) införs gemensamma EU-regler om fakturor med mervärdesskatteuppgifter, vilket ansågs nödvändigt för att den inre marknaden skulle fungera väl. Målet att förenkla, modernisera och harmonisera reglerna om fakturor med mervärdesskatteuppgifter uppnåddes dock inte fullständigt – de många alternativ som medlemsstaterna nu har tillgång till innebär att regelverket om fakturering inte är harmoniserat. Detta är tydligt när det gäller de olika reglerna om e-fakturering, och betraktas allmänt som ett av hindren för en ökad användning av e-fakturering.

I faktureringsdirektivet, numera införlivat i rådets direktiv 2006/112/EG (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*), föreskrivs att kommissionen senast den 31 december 2008 ska lämna en rapport till rådet om den tekniska utvecklingen i fråga om e-fakturering och vid behov ett förslag till rättsakt. Eftersom faktureringsdirektivet inte till fullo uppnådde de angivna målen har det förslag som åtföljer rapporten till rådet utvidgats i syfte att åtgärda bristerna i bestämmelserna om fakturering.

Allmän bakgrund

Onödiga administrativa bördor hämmar tillväxt och innovation. Reglerna om fakturering i mervärdesskattedirektivet innebär informationsskyldigheter för nästan samtliga företag i EU. Om dessa regler förenklas kan följaktligen den administrativa bördan för företag minskas i avsevärd utsträckning.

Kravet på att efterleva mervärdesskatteregler hindrar vidare en ökad användning av e-fakturering, med följden att företag förlorar möjligheten till potentiellt stora kostnadsbesparingar. För att uppmuntra företagen att bli mera effektiva behöver hinder för att använda ny teknik undanröjas.

Samtidigt som ett enklare och mera harmoniserat modernt regelverk införs behöver man också ta itu med problemet med mervärdesskattebedrägeri. Ett betydande arbete har gjorts för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och eventuella ändringar av faktureringsreglerna bör inte undergräva detta arbete utan i stället komplettera det.

Gällande bestämmelser

Mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Det övergripande målet med förslaget om fakturering är att skapa ett modernt harmoniserat regelverk som förenklar faktureringsreglerna för företag samtidigt som skatteförvaltningarna får effektiva medel att se till att skatt betalas. Genom detta stöds arbetet med fyra viktiga aspekter av kommissionens program.

Att minska företagens bördor

I januari 2007 lade kommissionen fram ett ambitiöst åtgärdsprogram med syfte att minska de administrativa bördorna för företag i EU med 25 % fram till 2012. Åtgärdsprogrammet fick stöd av Europeiska rådet på dess vårmöte i mars 2007. Mervärdesskattedirektivet är en av de 42 rättsakter som omfattas av åtgärdsprogrammet. I detta direktiv utgör faktureringsreglerna ett huvudområde där företag åläggs informationsskyldigheter.

Detta förslag syftar till att minska de bördor som dessa regler ger upphov till. I synnerhet är målet att skattemyndigheterna ska godta elektroniska fakturor på samma villkor som gäller för pappersfakturor. Vidare syftar förslaget till att skapa ett harmoniserat regelverk för fakturering genom att minska det antal alternativ som medlemsstaterna medges i nuläget. Näringslivet betraktar ett standardiserat gemensamt regelverk för fakturering som avgörande för att minska företagens bördor.

Högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor framhöll i sitt yttrande av den 22 oktober 2008 de stora möjligheterna till att minska de administrativa bördorna vid fakturering och uttalade sig för principen om att skattemyndigheterna ska jämställa elektroniska fakturor med pappersfakturor.

Att främja små och medelstora företag

Kommissionen antog den 25 juni 2008 en rättsakt för småföretag (*Small Business Act*). I denna förtecknas ett antal åtgärder som ska vidtas av både medlemsstaterna och kommissionen med det gemensamma syftet att främja små och medelstora företag.

Detta förslag kompletterar denna rättsakt genom att utvidga räckvidden för användning av förenklade fakturor, däribland de på mindre belopp som är särskilt viktiga för små och medelstora företag, och genom att ge samtliga medlemsstater möjlighet att tillåta små och medelstora företag att redovisa mervärdesskatt enligt en ordning som baseras på kontantmetoden.

Att öka användningen av e-fakturering

Lissabonstrategin, som är inriktad på tillväxt och sysselsättning, är en huvudprioritet för kommissionen. Om man ökar användningen av e-fakturering genom att avskaffa rättsliga hinder för överföring och lagring av e-fakturor kan det hjälpa företag att minska kostnaderna och bli mera effektiva, och på så sätt bidra till att Lissabonstrategins mål uppnås.

Expertgruppen för e-fakturering, som inrättats genom ett kommissionsbeslut, har framhållit mervärdesskattedirektivet som en viktig rättsakt med direkta konsekvenser för användningen av e-fakturering, även om det inte alls är den enda rättsakten.

Det gemensamma europeiska betalningsområdet, som lanserades i början av 2008 för att harmonisera elektroniska betalningsmetoder i Europa, och målet att främja e-fakturering är två processer som kan stödja varandra, med tanke på kopplingarna mellan fakturor och betalningar.

I syfte att främja e-fakturering har detta förslag som mål att avskaffa hindren för e-fakturering i mervärdesskattedirektivet genom att undanröja skillnaderna mellan

fakturor som sänds på elektronisk väg och pappersfakturor, vilket innebär att överföringsmetoden blir oväsentlig.

Att bidra till kampen mot bedrägeri

Den 31 maj 2006 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om behovet av att utarbeta en samordnad strategi för att förbättra kampen mot skattebedrägeri (KOM(2006) 254). Vissa former av mervärdesskattebedrägeri som nämns i meddelandet, t.ex. oberättigade avdrag och karusellbedrägeri, baseras på användningen av fakturor.

Samtidigt som en faktura kan användas för bedrägeriändamål är den i många fall det huvudsakliga dokument som skattemyndigheterna använder för att kontrollera att skatt betalas. Mot denna bakgrund sade kommissionsledamot Lázsló Kovács i sin muntliga rapport till Ekofinrådet på dess möte den 14 maj 2008 att man vid en modernisering av faktureringsreglerna borde beakta aspekten att förbättra möjligheten för skattemyndigheterna att kontrollera beskattningsbara personer.

Detta förslag innehåller åtgärder för att ge skattemyndigheterna bättre möjligheter att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Detta innefattar en åtstramning av reglerna om fakturans roll vid mervärdesskatteavdrag och snabbare informationsutbyte när det gäller gemenskapsinterna leveranser och tillhandahållanden. Den senare åtgärden kompletterar kommissionens förslag att förkorta tidsfristen för utbyte av information mellan medlemsstaterna i fråga om sammanställningar.

SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

Samråd med berörda parter

Samrådsmetoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Samråd med allmänheten.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Utgående från ett urval av rekommendationerna från studien om fakturering och de allmänna principer för e-fakturering som utarbetats av expertgruppen för e-fakturering inbjöds allmänheten att lämna synpunkter. Företag och näringslivsorganisationer uttalade i allmänhet ett starkt stöd för de rekommendationer som lagts fram för samrådet med allmänheten. Dessa rekommendationer återfinns till stor del i detta förslag.

Ett öppet samråd genomfördes på Internet mellan den 24 juli 2008 och den 19 september 2008. Kommissionen fick in 64 svar. Resultaten finns tillgängliga på http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm.

Extern experthjälp

Berörda fackområden/sakkunskaper

Den 25 juli 2007 inledde kommissionen en öppen anbudsinfordran för en studie om fakturering. Sista dagen för mottagande av anbud var den 7 september 2007.

Kontraktet för studien undertecknades med den anbudsgivare som tilldelats kontraktet den 17 december 2007.

Metoder

Studien hade tre syften. Det första var att identifiera de olika reglerna i var och en av de 27 medlemsstaterna i fråga om genomförande av faktureringsdirektivet och att samla in uppgifter om användningen av e-fakturering i EU. Det andra syftet var att undersöka företagens svårigheter att fullgöra de olika faktureringsskyldigheterna, särskilt när det gäller e-fakturering, och att utvärdera dessa skyldigheters betydelse som en kontrollåtgärd för de nationella förvaltningarna. Det tredje syftet var att lägga fram rekommendationer till ändring av lagstiftningen på de områden där medlemsstaterna skulle kunna införa ett mera harmoniserat tillvägagångssätt eller där lagstiftningen skulle kunna moderniseras.

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Skattekonsulter och experter på mervärdesskatt från medlemsstaterna.

Sammanfattning av de råd som mottagits och utnyttjats

Inga potentiellt allvarliga risker med permanenta följder har angivits.

De råd som mottagits utgörs av en studie om fakturering, som låg till grund för samrådet med allmänheten.

Medlemsstaterna konsulterades vid ett möte i arbetsgrupp nr 1 den 25 september 2008. Experter på mervärdesskatt från medlemsstaterna kommenterade ett urval av åtgärder som skulle kunna införas i detta förslag.

Offentliggörande av experternas råd

Studien om fakturering offentliggjordes på kommissionens webbplats och ett urval av rekommendationerna användes för samrådet med allmänheten.

Studien om fakturering finns tillgänglig på följande webbplats: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm.

Konsekvensanalys

Enligt artikel 237 i mervärdesskattedirektivet ska kommissionen senast den 31 december 2008 lägga fram en rapport och vid behov ett förslag om ändring av villkoren för e-fakturering med hänsyn till den tekniska utvecklingen på området. Även om den tekniska utvecklingen i sig inte kräver att kommissionen lägger fram ett förslag, är ett ändringsdirektiv det lämpligaste sättet att undanröja hindren för e-fakturering, eftersom själva hindren finns i mervärdesskattedirektivet.

Även andra politiska mål som att minska företagens bördor och hjälpa små och medelstora företag kan enbart uppnås om man ändrar reglerna i mervärdesskattedirektivet.

Med hänsyn till tidsfristen i mervärdesskattedirektivet har en fullständig

konsekvensanalys inte varit möjlig, men många av inslagen i en konsekvensanalys återfinns i förslaget och det påföljande meddelandet.

Enligt den mätning som, med hjälp av EU:s standardkostnadsmodell, gjorts inom ramen för åtgärdsprogrammet för minskning av administrativa bördor i EU (http://ec.europa.eu/enterprise/admin-burdens-reduction/action_program_en.htm) skulle den maximala besparing på medellång sikt som kan uppnås om man undanröjer de mervärdesskatterelaterade hindren för e-fakturering uppgå till närmare 18 miljarder euro; detta förutsätter att samtliga fakturor sänds på elektronisk väg. En mera försiktig bedömning av kostnadsskillnaden mellan pappersfakturor och elektroniska fakturor, vilken beaktar det antal fakturor med mervärdesskatteuppgifter som måste utfärdas och den faktiska utbredningen av e-fakturering i de medlemsstater som redan behandlar pappersfakturor och elektroniska fakturor på ett likartat sätt, visar att företagen skulle göra en lägre, men fortfarande mycket betydande, besparing.

RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Den åtgärd som föreslås är en ändring av mervärdesskattedirektivet. Ändringen av lagstiftningen innefattar följande åtgärder.

Skattens utkrävbarhet vid gemenskapsinterna leveranser och tillhandahållanden

Detta förslag kompletterar kommissionens förslag (KOM(2008) 147) om att förkorta tidsfristen för sammanställningar genom att förenkla reglerna om skattens utkrävbarhet vid gemenskapsinterna leveranser och tillhandahållanden. Målet är att fastställa en enda dag för när skatten blir utkrävbar, dvs. dagen för den beskattningsgrundande händelsen som i sin tur bestäms av tidpunkten för leveransen eller tillhandahållandet. Genom att föreskriva att fakturan måste utfärdas senast den femtonde dagen i månaden efter den beskattningsgrundande händelsen kommer fakturan att förbli det viktigaste dokumentet för att bevisa att en gemenskapsintern leverans eller ett gemenskapsinternt tillhandahållande har ägt rum.

Dagen för skattens utkrävbarhet vid gemenskapsinterna förvärv ändras också så att den är i linje med reglerna om gemenskapsinterna leveranser och tillhandahållanden.

Avdragsrätt

När det gäller ändringar av reglerna om avdragsrätt föreslås två åtgärder.

Krav på att inneha en faktura för att få avdragsrätt

Genom förslaget införs likhet mellan kraven på leverantörer och tillhandahållare att utfärda en faktura och kraven på köpare att inneha en faktura för att kunna utöva sin avdragsrätt. De nuvarande reglerna medför skillnader, eftersom köpare i vissa fall, t.ex. vid transaktioner med omvänd betalningsskyldighet, inte måste inneha en giltig faktura för att kunna utöva sin avdragsrätt. Enligt förslaget behåller emellertid medlemsstaterna den nuvarande möjligheten att medge avdragsrätt på grundval av annan bevisning när en giltig faktura saknas.

Redovisning enligt kontantmetoden

Några medlemsstater har beviljats en avvikelse i fråga om de tidpunkter när avdragsrätt kan utövas för de beskattningsbara personer som deklarerar mervärdesskatt enligt en fakultativ ordning baserad på redovisning enligt kontantmetoden, vilket förenklar för små företag att betala skatt. Denna avvikelse innebär att avdragsrätten för dessa beskattningsbara personer inom ramen för systemet med redovisning enligt kontantmetoden kvarstår till dess att betalning görs till deras leverantörer eller tillhandahållare, förutsatt att dessa inte behöver betala skatten förrän de mottar betalningen.

Denna förenkling i form av en fakultativ ordning baserad på redovisning enligt kontantmetoden föreslås utvidgas till samtliga medlemsstater. Ordningen bör vara tillgänglig för alla mikroföretag vars årsomsättning inte överskrider 2 miljoner euro enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag.

I de fall leverantören eller tillhandahållaren redovisar mervärdesskatt först vid mottagandet av betalningen bör vidare mottagaren av leveransen eller tillhandahållandet inte desto mindre tillåtas utnyttja en omedelbar avdragsrätt. Genom detta förslag skapas en rättslig grund för medlemsstaterna att ytterligare främja företag som använder ett system med redovisning enligt kontantmetoden.

En ändring görs också i fråga om de uppgifter som måste finnas på en fullständig faktura med mervärdesskatteuppgifter, i det att leverantören eller tillhandahållaren måste ange dagen för skattens utkrävbarhet på fakturan. Utan detta krav kan i nuläget mottagaren i vissa fall inte veta vid vilken tidpunkt avdragsrätten kan utövas.

Utfärdande av fakturor

Medlemsstat där reglerna ska tillämpas

I nuläget råder viss oklarhet i fråga om vilken medlemsstats faktureringsregler som ska gälla. Den allmänna uppfattningen är att man ska tillämpa faktureringsreglerna i den medlemsstat där skatten ska betalas, men detta anges inte uttryckligen.

Detta vållar vissa svårigheter för företag. En beskattningsbar person som gör leveranser eller tillhandahållanden där skatten ska betalas i en annan medlemsstat måste uppfylla villkoren för fakturering i den andra medlemsstaten, vars regler kan skilja sig från reglerna i den medlemsstat där personen är etablerad.

Förslaget syftar till att lösa detta problem genom att inrätta ett harmoniserat regelverk för fakturor mellan företag, med följden att beskattningsbara personer som utfärdar en faktura från den medlemsstat där de är registrerade till mervärdesskatt kommer att ha rättslig förutsebarhet angående fakturans giltighet i hela EU. Detta möjliggör också att reglerna blir tillämpliga i leverantörens eller tillhandahållarens medlemsstat, vilket bygger på tanken med en enda kontaktpunkt som innebär att företag kan fullgöra alla sina skyldigheter i den medlemsstat där de är etablerade.

I synnerhet syftar förslaget till att harmonisera faktureringsreglerna i de fall där olika behandling sker i dag, dvs. i fråga om leveranser eller tillhandahållanden som är

undantagna från skatteplikt, tidsfrister för att utfärda fakturor, samlingsfakturor, självfakturering och utläggning av fakturering på tredje part.

När det gäller leveranser eller tillhandahållanden från företag till konsument kommer de tillämpliga reglerna att kvarstå i fråga om platsen för beskattning, dock med en högre grad av harmonisering och öppenhet för företag. Genom att medlemsstaterna får möjlighet att kräva fakturor för leveranser eller tillhandahållanden från företag till konsument, vilket måste gälla både etablerade och icke-etablerade företag, men genom att begränsa denna möjlighet till att enbart gälla förenklade fakturor, strävar förslaget efter en balans mellan medlemsstaternas behov att se till att skatt betalas och behovet att minska administrativa bördor.

Öppenhet för företag kan uppnås genom att medlemsstaterna på en webbplats måste offentliggöra detaljerade uppgifter om faktureringsregler för leveranser eller tillhandahållanden från företag till konsument. När det gäller ordningen med en enda kontaktpunkt föreskrivs detta redan i kommissionens förslag (KOM(2004) 728 slutlig – artikel 34f i förordning (EG) nr 1798/2003), och den antagna minimiversionen av ordningen med en enda kontaktpunkt kommer således att kräva något liknande.

Fakturors innehåll

I allmänhet krävs att en faktura utfärdas för mervärdesskatteändamål i syfte att dokumentera den mervärdesskatt som ska betalas till staten och möjliggöra för köparen att utöva sin avdragsrätt. Betydelsen av fakturan när en avdragsrätt kan utövas är klart större än när det bara är leverantören eller tillhandahållaren som ska betala mervärdesskatt.

Med tanke på detta syftar förslaget till att skapa ett tudelat faktureringssystem. För det första rör det sig om en fullständig faktura med mervärdesskatteuppgifter som är obligatorisk och innehåller en omfattande mängd uppgifter om leveranser eller tillhandahållanden mellan företag, för de fall det är sannolikt att köparen kommer att utöva avdragsrätt och leverantören eller tillhandahållaren har avdragsrätt i det föregående ledet eller för en leverans eller ett tillhandahållande till ett annat land. För det andra finns alternativet, eller i vissa fall kravet på, att använda en förenklad faktura.

Fullständig faktura med mervärdesskatteuppgifter

När det gäller fullständiga fakturor med mervärdesskatteuppgifter behålls de nuvarande kraven i artikel 226 i mervärdesskattedirektivet till stor del. Tre ändringar kan noteras.

Den första ändringen gäller kravet på leverantören eller tillhandahållaren att på fakturan ange köparens registreringsnummer för mervärdesskatt. Detta ger skattemyndigheten ökad visshet om att köparens mervärdesskattenummer på fakturan motsvarar det nummer för vilket avdragsrätten kommer att utövas. Genom denna ändring upphör också distinktionen mellan inhemska fakturor och de fakturor som avser en leverans eller ett tillhandahållande till en köpare i en annan medlemsstat. Vidare kommer det att bidra till en säker identifiering av köparen när, förhoppningsvis, överföring av fakturor på elektronisk väg blir mera utbredd.

Den andra ändringen är att dagen för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster ersätts med dagen för när skatten blir utkrävbar. Därigenom kommer

mottagarna av leveranser eller tillhandahållanden att veta för vilken period de får utöva sin avdragsrätt.

Den tredje ändringen avser leveranser eller tillhandahållanden med omvänd betalningsskyldighet. I dessa fall behöver leverantören eller tillhandahållaren, som inte är betalningsskyldig för mervärdesskatten, inte nämna skattesatsen och det skattebelopp som ska betalas på den fullständiga fakturan när leveransen eller tillhandahållandet äger rum i en annan medlemsstat. När köparen finns i en annan medlemsstat kan det i många fall vara svårt för leverantören eller tillhandahållaren att känna till skattesatsen.

Förenklad faktura med mervärdesskatteuppgifter

Medlemsstaterna kan kräva att en beskattningsbar person ska utfärda en faktura vid leveranser eller tillhandahållanden från företag till konsument. I dessa fall kan dock bara en förenklad faktura krävas, eftersom ett avdrag för mervärdesskatt inte är sannolikt.

Vid leveranser eller tillhandahållanden mellan företag kan ett företag utfärda en förenklad faktura för kreditnotor och inhemska leveranser eller tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt och där leverantören eller tillhandahållaren inte har avdragsrätt i det föregående ledet. Även i de fall fakturabeloppet understiger 200 euro krävs enbart en förenklad faktura. Det skattebelopp som kan dras av är i detta fall lågt, varför den åtföljande risken för medlemsstaternas budgetar också är liten. Majoriteten av medlemsstaterna har i vilket fall redan konsulterat mervärdesskattekommittén för att få använda förenklade fakturor vid mindre belopp.

De uppgifter som måste anges på en förenklad faktura är de som nu anges i artikel 238 i mervärdesskattedirektivet. Det enda tillägget är att värdet av den typ av vara som levereras eller tjänst som tillhandahålls också måste anges.

<u>E-fakturering</u>

Till följd av de olika valmöjligheter som är tillgängliga för medlemsstaterna har de genomfört reglerna om e-fakturering på olika sätt. Detta har medfört en rad olika e-faktureringsregler som företagen har svårt att efterleva, i synnerhet när de skickar e-fakturor till andra länder.

Förslaget syftar till att undanröja alla rättsliga hinder för e-fakturering i mervärdesskattedirektivet genom att överföring av fakturor i pappersform och på elektronisk väg jämställs. Således avskaffas regeln om att en e-faktura ska innehålla en avancerad elektronisk signatur eller skickas genom ett elektroniskt datautbyte (EDI).

Samtidigt är det viktigt att bästa praxis utvecklas så att standarder, affärsbruk och samtliga rättsliga krav konvergerar mot ett gemensamt synsätt. Härvid kan mervärdesskattedirektivet bara hjälpa till genom att undanröja de nuvarande hindren i mervärdesskattelagstiftningen, och det arbete som utförs av expertgruppen för e-fakturering kommer således att bli värdefullt.

<u>Lagring av fakturor</u>

Förslaget anger en EU-omfattande tidsperiod på sex år under vilken fakturor måste

lagras. Detta möjliggör ett enhetligt utbyte av fakturor mellan medlemsstaterna och är generellt i linje med medlemsstaternas nuvarande lagringsperioder.

Genom förslaget anges nu tydligt i lagstiftningen den medlemsstat vars regler ska tillämpas. När det gäller leverantörer eller tillhandahållare är de tillämpliga reglerna de som gäller i den medlemsstat där de är etablerade för mervärdesskatteändamål. När det gäller köpare är de tillämpliga reglerna de som gäller i köparens medlemsstat.

Det är också viktigt att företag för lagringsändamål kommer att kunna omvandla pappersfakturor till en elektronisk form.

Rättslig grund

Artikel 93 i EG-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Ett direktiv har valts som den lämpligaste och enklaste åtgärden, eftersom de gällande regler som ska förenklas, moderniseras och harmoniseras anges i ett direktiv.

Bestämmelserna syftar till att minska företagens bördor, hjälpa små och medelstora företag och underlätta användningen av e-fakturering, och borde ha en positiv samlad effekt för ekonomiska aktörer samtidigt som medlemsstaterna får tillräckliga möjligheter att ändamålsenligt och effektivt kontrollera skatter.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: direktiv.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Den rättsakt som ändras är ett direktiv, varför ingen annan typ av rättsakt skulle vara lämplig.

BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Förenklingar

Förslaget har som mål att förenkla lagstiftningen och de administrativa förfarandena för offentliga myndigheter (på EU-nivå och nationell nivå) och för privata aktörer.

Förslaget syftar till att undanröja rättsliga hinder på den inre marknaden för fakturor med mervärdesskatteuppgifter. Detta förslag är ett led i den förenklingsstrategi som kommissionen lanserade i oktober 2005 (KOM(2005) 535) med sikte på att hjälpa företag att bli mera konkurrenskraftiga. Förenklingarna avser i synnerhet utfärdande av fakturor som upprättats enligt ett harmoniserat regelverk som gäller i hela EU, förenklade fakturor vid leveranser och tillhandahållanden från företag till konsument, lika behandling av elektroniska fakturor och pappersfakturor, en gemensam EU-omfattande tidsperiod för lagring av fakturor och avveckling av medlemsstaternas möjlighet att införa villkor för fakturor som upprättas enligt ett system för självfakturering.

Förslaget kommer att förbättra kvaliteten på de uppgifter som utbyts mellan medlemsstaterna i fråga om gemenskapsinterna varuleveranser.

Om harmoniserade regler på EU-nivå införs skapas rättslig förutsebarhet för företagen om att en faktura som följer reglerna i en medlemsstat kommer att följa reglerna i samtliga medlemsstater. I nuläget kan företagen behöva följa upp till 27 olika faktureringsregelverk.

Jämförelsetabell

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de nationella bestämmelser genom vilka direktivet införlivas, tillsammans med en jämförelsetabell där dessa bestämmelser relateras till bestämmelserna i detta direktiv.

2009/0009 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, när det gäller regler om fakturering

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

(1) I rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[4] fastställs villkor och regler för fakturor med mervärdesskatteuppgifter för att den inre marknaden ska fungera väl. I enlighet med artikel 237 i direktivet har kommissionen lagt fram en rapport där mot bakgrund av den tekniska utvecklingen vissa svårigheter identifieras i fråga om elektronisk fakturering, och där den tar upp vissa andra områden där mervärdesskattereglerna borde förenklas så att den inre marknaden kan fungera bättre.

(2) Aktörerna måste föra tillräckliga räkenskaper för att medlemsstaterna ska kunna kontrollera varor som befordras temporärt från en medlemsstat till en annan, varför det bör klargöras att räkenskaperna ska innefatta uppgifter om värderingar av varor som befordras temporärt mellan medlemsstaterna. Överföring av varor till en annan medlemsstat i syfte att de ska värderas bör, för mervärdesskatteändamål, inte heller betraktas som en leverans av varor.

(3) Reglerna om mervärdesskattens utkrävbarhet vid gemenskapsinterna varuleveranser bör förenklas för att skapa enhetlighet i fråga om de uppgifter som lämnas i sammanställningar och i fråga om tidsfristerna för informationsutbytet med hjälp av dessa sammanställningar. Avvikelsen i artikel 67.2 i direktivet bör tas bort, så att utfärdandet av en faktura inte längre kan göra skatten utkrävbar, eftersom det bara är tidpunkten för leveransen eller tillhandahållandet som bör göra mervärdesskatten utkrävbar. Vid leveranser av varor från en medlemsstat till en annan som pågår

---

1 EUT C […], […], s. […].
2 EUT C […], […], s. […].
3 EUT C […], […], s. […].
4 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

kontinuerligt under längre tid än en kalendermånad bör vidare skatten bli utkrävbar vid utgången av varje kalendermånad. Reglerna om mervärdesskattens utkrävbarhet vid gemenskapsinterna förvärv bör också ändras på liknande sätt.

(4) För att hjälpa små och medelstora företag som har svårt att betala mervärdesskatt till den behöriga myndigheten innan de har fått betalning från sina kunder bör medlemsstaterna ha valmöjligheten att tillåta att mervärdesskatt redovisas enligt kontantmetoden, vilken möjliggör för leverantörer och tillhandahållare att betala mervärdesskatt till den behöriga myndigheten när de får betalt för en leverans eller ett tillhandahållande och att avdragsrätt uppstår när man betalar för en leverans eller ett tillhandahållande. Därigenom kan medlemsstaterna införa en fakultativ ordning baserad på redovisning enligt kontantmetoden som inte får negativa effekter på kassaflödet när det gäller deras inkomster av mervärdesskatt.

(5) En giltig faktura utfärdad enligt direktiv 2006/112/EG är ett viktigt dokument för att kontrollera betalningen av mervärdesskatt, i synnerhet när det gäller avdragsrätt. Detta är fallet för samtliga transaktioner oavsett vilken person som ska betala skatten. Det bör därför införas regler som ger medlemsstaterna rätt att kräva en giltig faktura med mervärdesskatteuppgifter i samtliga de fall där avdragsrätt råder.

(6) För att skapa rättslig förutsebarhet för företag angående deras faktureringsskyldigheter bör det tydligt anges vilken medlemsstats faktureringsregler som ska gälla. De tillämpliga reglerna bör vara de som gäller i den medlemsstat där den beskattningsbara person som gör en leverans eller ett tillhandahållande är registrerad till mervärdesskatt eller på annat sätt etablerad.

(7) För att ytterligare minska företagens bördor bör användningen av förenklade fakturor utvidgas till områden där skatterisken är minimal, t.ex. när det gäller kreditnotor, leveranser eller tillhandahållanden av lågt värde och vissa leveranser eller tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt.

(8) Med tanke på medlemsstaternas olikartade faktureringsregler för leveranser eller tillhandahållanden till icke-beskattningsbara personer och behovet att ha kvar åtgärder för att bekämpa bedrägeri, bör man behålla valmöjligheten att kräva av beskattningsbara personer att de utfärdar fakturor till icke-beskattningsbara personer. För att balansera detta mot behovet av att minska företagens bördor bör dock endast en förenklad faktura som innehåller en minimimängd uppgifter kunna krävas.

(9) För att harmonisera reglerna om fakturering till beskattningsbara personer eller icke-beskattningsbara juridiska personer och därigenom förbättra den inre marknadens funktion bör medlemsstaternas valmöjligheter på detta område avskaffas eller ersättas med harmoniserade regler. Detta bör gälla leveranser eller tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt, tidsfrister för att utfärda fakturor, samlingsfakturor, självfakturering och utläggning av fakturering till tredje part som är etablerad utanför gemenskapen.

(10) Kraven på vilka uppgifter som ska anges på fakturor bör ändras för att möjliggöra en bättre skattekontroll, för att införa en likvärdig behandling av gränsöverskridande och inhemska leveranser eller tillhandahållanden och för att främja e-fakturering.

(11) Eftersom e-fakturering kan hjälpa företagen att minska sina kostnader och bli mera konkurrenskraftiga är det av avgörande betydelse att pappersfakturor och elektroniska fakturor behandlas likvärdigt. Ett teknikneutralt tillvägagångssätt kan bara uppnås om man inte gör någon distinktion mellan pappersfakturor och elektroniska fakturor på grundval av deras innehåll, utfärdande eller lagring.

(12) Eftersom medlemsstaternas olikartade regler om den tidsperiod under vilken fakturor måste lagras, det lagringsmedium som måste användas och platsen för lagring innebär en betydande börda för företag, bör en gemensam lagringsperiod fastställas, och det bör bli möjligt att lagra fakturor i elektronisk form och att göra det någon annanstans än i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad, förutsatt att fakturorna kan göras tillgängliga utan otillbörligt dröjsmål. Det bör även föreskrivas att de tillämpliga reglerna för lagring av fakturor bör vara de som gäller i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad.

(13) Reglerna om den behöriga myndighetens tillträde till fakturor för kontrolländamål bör klargöras, så att den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas får tillträde till de fakturor som en beskattningsbar person har utfärdat eller mottagit och som denne lagrar online.

(14) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden i fråga om förenkling, modernisering och harmonisering av reglerna om fakturor med mervärdesskatteuppgifter inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(15) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 17.2 ska f ersättas med följande:

”f) Tillhandahållande av en tjänst som utförs för den beskattningsbara personen och innebär att varan värderas eller arbete på den faktiskt utförs på den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten av varan avslutas, förutsatt att varan sedan värderingen eller arbetet utförts återsänds till den beskattningsbara personen i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten av den ursprungligen avgick.”

(2) I artikel 64 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. En leverans av varor som pågår kontinuerligt under en längre period än en kalendermånad, där varorna försänds eller transporteras till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten påbörjas och de levereras eller överförs undantagna från mervärdesskatteplikt till en annan medlemsstat av en beskattningsbar person inom ramen för dennes rörelse, i enlighet med villkoren i artikel 138, ska anses äga rum vid utgången av varje kalendermånad till dess att leveransen upphör.

De tillhandahållanden av tjänster för vilka skatten i enlighet med artikel 196 ska betalas av köparen och som pågår kontinuerligt under en längre period än ett år och inte ger upphov till avräkningar eller betalningar under denna period, ska anses äga rum vid utgången av varje kalenderår till dess att tillhandahållandet upphör.

I vissa fall som inte avses i första och andra stycket får medlemsstaterna föreskriva att leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som pågår kontinuerligt över en viss tidsperiod ska anses äga rum åtminstone med ett års intervaller.”

(3) I artikel 66 ska c ersättas med följande:

”c) Om någon faktura inte har utfärdats, eller om fakturan utfärdas för sent, senast den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.”

(4) Artikel 67 ska utgå.

(5) I avdelning VI kapitel 2 ska följande artikel 67a införas:

”Artikel 67a

Artiklarna 64.1, 64.2 tredje stycket, 65 och 66 ska inte tillämpas när varor, på de villkor som anges i artikel 138, försänds eller transporteras till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten påbörjas och de levereras eller överförs undantagna från mervärdesskatteplikt till en annan medlemsstat av en beskattningsbar person inom ramen för dennes rörelse.”

(6) I artikel 68 ska andra stycket ersättas med följande:

”Det gemenskapsinterna förvärvet av varor ska anses äga rum och mervärdesskatten bli utkrävbar vid den tidpunkt då leverans av liknande varor inom medlemsstatens territorium äger rum.”

(7) Artikel 69 ska utgå.

(8) Följande artikel 167a ska införas:

”Artikel 167a

1. I de fall den avdragsgilla skatten blir utkrävbar vid mottagande av betalning får medlemsstaterna föreskriva att avdragsrätten ska inträda när varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls eller när fakturan utfärdas.

2. Medlemsstaterna får inom ramen för ett frivilligt system föreskriva att beskattningsbara personer, på nedan angivna villkor, ska skjuta upp avdragsrätten till dess att mervärdesskatten har betalats till leverantören eller tillhandahållaren:

a) Den beskattningsbara personen redovisar utgående mervärdesskatt för sina leveranser eller tillhandahållanden först när denne faktiskt har mottagit betalning från sina kunder.

b) Den beskattningsbara personens årsomsättning är högst 2 000 000 euro.

Medlemsstaterna ska informera mervärdesskattekommittén om den nationella lagstiftning som antas enligt första stycket.”

(9) Artikel 178 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) För avdrag enligt artikel 168 a, avseende leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, ska denne inneha en faktura som utfärdats i enlighet med avdelning XI kapitel 3 avsnitt 3–6.”

b) Led c ska ersättas med följande:

”c) För avdrag enligt artikel 168 c, avseende gemenskapsinterna förvärv av varor, ska denne i mervärdesskattedeklarationen enligt artikel 250 ange alla uppgifter som behövs för att beräkna den mervärdesskatt som ska betalas för dennes gemenskapsinterna förvärv samt inneha en faktura som utfärdats i enlighet med avdelning XI kapitel 3 avsnitt 3, 4 och 5.”

”c) Led f ska ersättas med följande:

”f) När denne ska betala mervärdesskatt såsom förvärvare, vid tillämpning av artiklarna 194–197 eller artikel 199, ska denne inneha en faktura som utfärdats i enlighet med avdelning XI kapitel 3 avsnitt 3–6 och iaktta de regler som fastställs av varje medlemsstat.”

(10) Artikel 180 ska ersättas med följande:

”Artikel 180

Medlemsstaterna får tillåta en beskattningsbar person att göra avdrag som inte gjorts i enlighet med artiklarna 178 och 179.

Medlemsstaterna ska fastställa villkoren och de närmare reglerna för att bevilja ett sådant tillstånd.”

(11) Artiklarna 181 och 182 ska utgå.

(12) I artikel 197.1 ska c ersättas med följande:

”c) Den faktura som har utfärdats av den beskattningsbara person som inte är etablerad i mottagarens medlemsstat har upprättats i enlighet med kapitel 3 avsnitt 3, 4 och 5.”

(13) Följande artikel 218a ska införas:

”Artikel 218a

När det gäller utfärdande eller lagring av fakturor får medlemsstaterna inte ålägga beskattningsbara personer några skyldigheter eller formaliteter utöver dem som anges i detta kapitel och i kapitel 4, oavsett om fakturorna sänds eller görs tillgängliga på elektronisk väg eller i pappersform.”

(14) I avdelning XI kapitel 3 avsnitt 3 ska följande artikel 219a införas:

”Artikel 219a

1. Utfärdandet av fakturor ska omfattas av de tillämpliga reglerna i den medlemsstat som tilldelat den beskattningsbara personen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket denne levererat varor eller tillhandahållit tjänster.

Om ett sådant registreringsnummer inte finns ska de regler gälla som tillämpas i den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller etableringsställe, den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas eller på annat sätt ska vara registrerad till mervärdesskatt.

2. Om en köpare som mottar varor eller tjänster är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat från vilken leveransen eller tillhandahållandet görs och köparen ska betala mervärdesskatten, ska utfärdandet av fakturor omfattas av de regler som gäller i den medlemsstat som tilldelat det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket köparen mottar varan eller tjänsten.”

(15) Artikel 220 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska utgå.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4) För förskottsbetalningar som har gjorts till honom eller henne innan en sådan leverans av varor som avses i punkt 1 har utförts eller slutförts.”

(16) Följande artikel 220a ska införas:

”Artikel 220a

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person utfärdar en förenklad faktura i något av följande fall:

a) När beskattningsunderlaget för leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster underskrider 200 euro.

b) När den utfärdade fakturan är en handling eller ett meddelande som betraktas som en faktura enligt artikel 219.

c) När leveranserna eller tillhandahållandena är undantagna från skatteplikt utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, och den beskattningsbara person som ska se till att en faktura utfärdas är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där platsen för beskattning ligger.

Första stycket c ska inte gälla när leveransen av varor också är undantagen från mervärdesskatteplikt enligt artikel 138.”

(17) Artiklarna 221, 222 och 223 ska ersättas med följande:

”Artikel 221

Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer en skyldighet att utfärda en förenklad faktura för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte avses i artikel 220, om platsen för leverans av dessa varor eller tillhandahållande av dessa tjänster ligger på deras territorium.

Artikel 222

En faktura ska utfärdas senast den femtonde dagen i månaden efter den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

Artikel 223

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer att utfärda en samlingsfaktura med uppgifter om flera separata leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster, förutsatt att de leveranser eller tillhandahållanden som nämns i samlingsfakturan blir utkrävbara i fråga om mervärdesskatt under samma kalendermånad.”

(18) Artiklarna 224 och 225 ska utgå.

(19) Artikel 226 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4) Förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7) Det datum mervärdesskatten blir utkrävbar, om detta inte är samma som datumet för utfärdande av fakturan eller, om det datum mervärdesskatten blir utkrävbar inte är känt, en hänvisning till den beskattningsgrundande händelsen.”

c) Följande punkt 7a ska införas:

”7a) I de fall mervärdesskatten blir utkrävbar vid mottagande av betalning, det datum varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls om detta föregår betalningsdatumet.”

d) Följande punkt 10a ska införas:

”10a) I de fall den förvärvare som mottagit varor eller tjänster utfärdar fakturan i stället för leverantören eller tillhandahållaren, ordet ”självfakturering”.”

e) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11) Vid undantag från skatteplikt, uppgiften ”EX”.”

f) Följande punkt 11a ska införas:

”11a) I de fall förvärvaren är betalningsskyldig för mervärdesskatten, uppgiften ”RC”.”

g) Punkt 13 ska ersättas med följande:

”13) Vid tillämpning av den särskilda ordningen för resebyråer, hänvisning till artikel 306.”

h) Punkt 14 ska ersättas med följande:

”14) Vid tillämpning av någon av de särskilda ordningarna för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter, hänvisning till artiklarna 313, 326 eller 323.”

(20) Följande artiklar 226a och 226b ska införas:

”Artikel 226a

I de fall fakturan utfärdas av den beskattningsbara person som gör leveransen eller tillhandahållandet till en förvärvare som är betalningsskyldig för mervärdesskatten får den beskattningsbara personen utelämna de uppgifter som avses i punkterna 8, 9 och 10 i artikel 226 och i stället ange de levererade varornas eller tillhandahållna tjänsternas värde genom att hänvisa till deras mängd eller omfattning samt art.

Artikel 226b

På förenklade fakturor som utfärdas enligt artiklarna 220a och 221 behöver bara följande uppgifter anges:

a) Datum för utfärdande av fakturan.

b) Uppgifter för identifiering av den beskattningsbara person som gör leveransen eller tillhandahållandet.

c) Uppgifter för identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som tillhandahållits och deras värde.

d) Beloppet på den mervärdesskatt som ska betalas eller krediteras eller uppgifter som krävs för att beräkna denna.”

(21) Artiklarna 227 och 228 ska utgå.

(22) Artikel 230 ska ersättas med följande:

”Artikel 230

Beloppen i fakturorna får uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det mervärdesskattebelopp som ska betalas eller krediteras anges i den nationella valutan i den medlemsstat där leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum, med användning av den växelkurs som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dag skatten blir utkrävbar eller, om inget offentliggörande sker den dagen, den föregående dagen för offentliggörande.”

(23) Artikel 231 ska utgå.

(24) Artikel 232 ska ersättas med följande:

”Artikel 232

Fakturor som utfärdas i enlighet med avsnitt 2 får skickas i pappersform eller överföras eller ställas till förfogande på elektronisk väg.”

(25) Artiklarna 233, 234, 235 och 237 ska utgå.

(26) Artikel 238 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Efter samråd med mervärdesskattekommittén och på villkor som de själva fastställer får medlemsstaterna, när det gäller fakturor för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster på deras territorium, besluta att enbart de uppgifter som föreskrivs i artikel 226b behöver anges på fakturorna i följande fall:

a) När fakturabeloppet överstiger 200 euro, men inte 400 euro.

b) När handelsbruket eller administrativ praxis inom den berörda branschen eller de tekniska förutsättningarna för utfärdande av dessa fakturor gör det särskilt svårt att uppfylla alla villkor i artikel 226.”

b) Punkt 2 ska utgå.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”2. Förenklingsåtgärden i punkt 1 får inte tillämpas när fakturor måste utfärdas enligt artikel 220.3 eller när den beskattningsbara leveransen av varor eller det

beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster görs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas och mottagaren av varorna eller tjänsterna är betalningsskyldig för mervärdesskatten.”

(27) Artiklarna 239 och 240 ska utgå.

(28) Artikel 243 ska ersättas med följande:

”*Artikel 243*

1. Alla beskattningsbara personer ska föra ett register över varor som de har försänt eller transporterat, eller som för deras räkning har försänts eller transporterats, till en bestämmelseort utanför avgångsmedlemsstatens territorium men inom gemenskapen och som är avsedda för sådana transaktioner i form av värderingar av eller arbeten på varorna eller tillfälligt bruk av dem som avses i artikel 17.2 f–h.

2. Alla beskattningsbara personer ska föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att göra det möjligt att identifiera varor som försänts till dem från en annan medlemsstat av en beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt i den andra medlemsstaten, eller på denna persons vägnar, i samband med tillhandahållande av tjänster i form av värdering av eller arbeten på dessa varor.”

(29) Artikel 244 ska ersättas med följande:

”*Artikel 244*

Alla beskattningsbara personer som måste se till att fakturor utfärdas av dem eller av deras förvärvare, eller i deras namn och för deras räkning av en tredje person, ska sörja för att kopior av dessa fakturor lagras.

Alla beskattningsbara personer som mottar en faktura ska sörja för att den lagras.

Lagringen av fakturor ska omfattas av de regler som gäller i den medlemsstat där den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från eller för vilket leveransen eller tillhandahållandet görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller etableringsställe, den medlemsstat där denne är bosatt eller stadigvarande vistas eller på annat sätt ska vara registrerad till mervärdesskatt.”

(30) I artikel 245.2 ska andra stycket utgå.

(31) I artikel 246 ska andra stycket utgå.

(32) Artikel 247 ska ersättas med följande:

”*Artikel 247*

Den beskattningsbara personen ska se till att fakturor lagras i sex år.”

(33) Artikel 248 ska utgå.

(34) I avdelning XI kapitel 4 avsnitt 3 ska följande artikel 248a införas:

”Artikel 248a

För kontrolländamål får de medlemsstater där skatten ska betalas kräva att vissa fakturor översätts till deras officiella språk.”

(35) Artikel 249 ska ersättas med följande:

”Artikel 249

Om beskattningsbara personer lagrar, på sådan elektronisk väg som säkerställer tillträde online till uppgifterna, fakturor som de utfärdar eller mottar, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de beskattningsbara personerna är etablerade samt, när mervärdesskatten ska betalas i en annan medlemsstat, de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten, ha rätt att för kontrolländamål få tillträde till, ladda ner och använda dessa fakturor.”

(36) I artikel 272.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får inte befria de beskattningsbara personer som avses i punkt 1 b från faktureringsskyldigheterna enligt kapitel 3 avsnitt 3–6 och kapitel 4 avsnitt 3.”

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2012 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

   De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2013.

   När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande